

der forelægges her, næsten ud, som om man vil hindre Dampens Anvendelse paa Landet. Hvorledes skulde saadanne Endomme paa Landet, hvor der allerede findes Damp, kunne fortsætte dermed efter en saadan Lov? Hvorledes kan man tænke sig, at man under et fremstredent Agerbrugskrav skal kunne gaa ind paa saadanne kostbare Anlæg, som der her er Tale om? Dampforstene maa efter Forslaget kun benyttes paa Landet, naar de rage 10 Alen over alle straaetækte Tæge indenfor 50 Alens Afstand og indenfor 20 Alens Afstand, naar Tægene ere tækkede med Spaan. Jeg vil ikke tale om det Selvmodsigende i, at naar man vil have Lov til at sætte en Dampmaskine op paa Landet, skal den sættes i saa solide Rum, at de saa at sige ere bombefaste baade for oven og for ned, og Skorstenen skal rage op over alle andre, men at enhver anden Skorsten, hvori der fyres med Tørv, har Lov til at sættes lige i det brandfarlige Tag. Kun fordi man tilføddig, naar man skal bruge Damp, kan falde paa at fyre op med Halm, skal Skorstenen rage op over alle Tæge. Jeg forstaaer ikke dette. Men endnu mærkeligere er det, at samtidig med, at man tillader og selvfølgelig maa tillade, at man anvender Lokomobiler paa Landet, som have Lov til at staa i indtil 10 Alens Afstand fra Bygningerne, naar man fyrer med Kul, og i indtil 20 Alens Afstand, naar man bruger andet Materiale, og hvis Skorstene staa saa at sige midt imellem de brandfarlige Tæge og ikke kunne rage op blot tilnærmelsesvis saa høit som der her er Tale om, vil man, at Dampmaskiner, hvorved der jo er langt mindre Brandfarlighed, og som tværtimod frembyde langt større Sikkerhed, skulle anbringes under Tagtagelsen af alle disse betryggende Forholdsregler. Det er Hindring paa Hindring, der lægges i Veien for Jordbrugets Udvikling og i det Hele for Teknikens Anvendelse i Agerbruget. Det er ikke nok med de Banffeligheder, man skaber for Dampens Anvendelse, de ere ogsaa tilfæede ved enhver anden Maskine, man vil have, og tilsidst bliver det umuligt at anvende Maskiner paa Landet, man maa vende tilbage til Haandkraft. Angaaende § 1 er jeg, hvis Lovforslaget i det Hele skal vedtages, enig med Windretallet, som foreslaar at stryge Paragrafens første og andet Stykke. Jeg anser dem for aldeles unyttige, men gaar Forslaget ikke igjennem, stemmer jeg naturligvis for Flertallets Forslag, som jo ubetinget er bedre end selve Lovforslaget. Men der vil jeg dog tillade mig at spørge det ærede Udvalg, om man ikke paa anden Maade kan sikre Udgangen af Bygninger. Jeg tror ikke paa disse Staaltraadsbindinger.

Hvor der er et Straaetag, og hvor man vil beskytte Udgangen af Mennesker og Dyr, har man ogsaa mangfoldige Steder i Landet gjort det eneste, synes mig, Naturlige og Rette, nemlig at bygge som Udgang en Forstue med ildfast Tag og under Tagstjæget lægge Tagsten af Sten. Og det skulde ikke være tilladt? Jeg anser det for at være den allerbedste Sikkring af Menneskers og Dyrs Udgang af et saadant Hus (B. H. o. l. m.: Det er meget dyrere!). Det er meget dyrere, siger det ærede Medlem. Det kan gjerne være (B. H. o. l. m.: Det var ikke det, jeg mente!). Saa har jeg misforstaaet det ærede Medlem, men det bliver imidlertid sagt, at det er dyrere. Men naar det nu eksisterer, og det eksisterer mangfoldige Steder paa Landet i Jylland, skal det saa rives ned? Efter denne Lov duer det jo nemlig ikke? Skal der saa sættes Serngitter i Stedet? Det Andet er efter min Mening meget bedre og gavnliger — ganske vist er Anbringelsen af Gable godt, men dette er bedre — fordi naar der staa Bindingsværtsvægge paa begge Sider af Døren, se Dyrene ikke Alden og ere ikke saa angstelige for at lade sig trække ud som ellers, hvad der jo næsten altid gjør det umuligt at redde dem. Jeg tror altsaa, at der kan findes andre Midler end netop dem, som her ere tilladte, og det forekommer mig, at man maa kunne overlade til Folk selv eller til Tilsynet, hvis man endelig skal have det, at sige, om de trufne Forholdsregler ere betryggende eller ikke. Det forekommer mig, at Forslaget her er frebet vel meget efter Diktat af Assurance-selskaberne og mindre af Hensyn til Jordbruget. Der er en ganske mærkelig Bestemmelse i et Endringsforslag af Flertallet, som jeg rigtignok meget haaber ikke maa blive vedtaget, thi der er Regjeringens Forslag langt bedre. Det er Forslaget under Nr. 14 til § 5. Det er det Samme, som jeg tillod mig at begynde med at sige, at naar en fattig Mand vil bygge sig et simpelt og tarveligt Hus og vil begynde en Virksomhed og sætte Bo og stifte Familie, skal han for at faae Lov til at have en Skorsten i sit Hus grave den ned i $\frac{1}{2}$ Alens Dybde, og den skal være bygget med Kampesten, som skulle udhvides med Cement, eller den skal være af Beton eller af Mursten lagte i Cement. Det er store Fordringer at stille til Arbejderne paa Landet, at de for at sætte Bo skulle begynde med saadanne Ting; jeg gad vide, hvor de skulle staffe sig dem fra. Endelig vil jeg spørge det ærede Udvalg, om det virkelige er saa bygningskyndigt. Det siges, at alt dette skal til for at forhindre Røtter og Mus fra at gaa i Skorstene, men